

Dossiernummer: OMV/2020081972
Inrichtingsnummer: 20200608-0070
Ondernemingsnummer exploitant: 0862014551

Ministerieel besluit over het beroep aangetekend tegen het besluit 2005012 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 10 december 2020 houdende het inwilligen van het verzoek van de afdeling Handhaving tot bijstelling van de milieuvoorwaarden van Land van Aalst voor Milieu (ILvA) voor de exploitatie van een stortplaats, gelegen te 9500 Geraardsbergen, Turkeveld zn.

VERZOEK

Het verzoek van de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving tot bijstelling van de voorwaarden omvat de verlenging van de nazorgperiode voor de categorie 2-stortplaats van de Opdaver ILvA gelegen te 9506 Geraardsbergen, Turkeveld zn, tot 31 december 2035.

De inrichting is gelegen op terreinen te 9506 Geraardsbergen, Turkeveld zn, kadastraal gekend als:

- Geraardsbergen: afdeling 9, sectie B, perceelsnummers 377m, 388a, 385, 386, 389c, 390a, 391a, 391b, 391c, 392, 393, 394, 395, 396 en 399a;
- Ninove: afdeling 10, sectie B, perceelnummers 484d, 485c, en 503.

OPENBAAR ONDERZOEK

Tijdens het openbaar onderzoek van 10 juli 2021 tot en met 9 augustus 2021, uitgevoerd in de gemeenten Ninove en Geraardsbergen, zijn geen bezwaarschriften ingediend, maar wel een opmerking aangaande suggesties voor de nabestemming (voorzien windmolens, aanleg plantenpark en waterfontein).

BESTREDEN BESLUIT

De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen heeft op 10 december 2020 het besluit 2005012 genomen waarbij het verzoek tot bijstelling werd ingewilligd. De nazorgperiode voor de categorie 2-stortplaats van 10 jaar (bepaald in de milieuvergunning van 20 april 1989), wordt verlengd met 20 jaar, zijnde tot 20 december 2035.

BEROEP

Het beroep is ingediend door Opdrachthoudend samenwerkingsverband Land van Aalst voor Milieu (ILvA), Industrielaan 18, 9300 Aalst.

De exploitant heeft de volgende beroepsargumenten:

- Gelet op de definitieve afwerking van de stortplaats vóór 31 december 2005 blijft de nazorgperiode van 10 jaar gelden. De verlenging van de nazorgperiode voor stortplaatsen tot 30 jaar geldt alleen voor stortplaatsen die op 31 december 2005 nog niet definitief werden afgewerkt.
- Bijna 15 jaar later, meer bepaald op 22 juni 2020, werd door de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving een verzoek tot bijstelling van de voorwaarden ingediend voor de exploitatie van een stortplaats door ILvA. Hierbij verzoekt de toezichthouder om de nazorgperiode voor deze stortplaats te verlengen tot 31 december 2035. Als motivering wordt verwezen naar een handhavingsproblematiek en een bodemsaneringsproblematiek uit een ver verleden.
- Blijkbaar werd bij het bodemonderzoek onder meer een historische bodemverontreiniging met arseen aangetroffen stroomopwaarts ten opzichte van de stortplaats. Het rapport van het beschrijvend bodemonderzoek van 2003 besloot evenwel dat er geen nadelige effecten op de volksgezondheid worden verwacht, dat er geen bijkomende significante verspreiding wordt verwacht en dat in de omgeving geen waterwinningen worden bedreigd. In 2017 stuurde de toezichthouder een raadgeving naar de aanvrager en deze werd correct opgevolgd. Er werden onder meer 7 bijkomende peilbuizen geplaatst. Er werden arseenconcentraties gemeten boven de bodemsaneringsnorm en de verontreiniging zou zich waarschijnlijk op de site bevinden. De toezichthouder wil nu dus naar eigen zeggen de nazorgperiode, die 10 jaar bedroeg conform de milieuvergunning van 20 april 1989 verlengen met 20 jaar tot 31 december 2035 om op te volgen hoe de grondwaterverontreiniging evolueert en zich verder verspreidt.
- Uit de uitgevoerde bodemonderzoeken, maar ook uit de analyses van de afdeling Handhaving zelf, blijkt duidelijk dat deze verontreiniging zich stroomopwaarts bevindt ten opzichte van de deponie. Deze verontreiniging kan dan ook onmogelijk afkomstig zijn van de stortplaats zelf. Een verontreiniging in het grondwater kan zich uiteraard niet stroomopwaarts verspreiden. In dit verband kan ook worden verwezen naar de duidelijke en uitgebreide technische nota die door de exploitant werd overgemaakt in het kader van de administratieve procedure in eerste administratieve aanleg.
- Uiteraard zal de exploitant als een goede huisvader en in het kader van de geëigende regelgeving (het Bodemdecreet en de VLAREBO) deze verontreiniging verder opvolgen en verder het nodige doen, zoals zij tot op heden ook steeds heeft gedaan. Deze verontreiniging kan evenwel niet misbruikt worden om de nazorgperiode oneigenlijk en onwettig te gaan verlengen.
- Dat geen nieuwe voorwaarden kunnen opgelegd worden in een reeds verstreken of vervallen vergunning is vanuit juridisch perspectief evident. De vergunning is uit het rechtsverkeer verdwenen en kan dan ook niet meer aangevuld, gewijzigd of bijgesteld worden. De milieuvergunning van 20 april 1989 voorzag een nazorgtermijn van 10 jaar. De periode van nazorg vangt aan op datum van het proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats. De aanvoer van afvalstoffen is stopgezet op 18 maart 1996. De stortplaats werd definitief afgewerkt in 2005. Op 20 december 2005 stelde de toezichthouder het proces-verbaal houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats op. Dit betekent dat de nazorg liep van 20 december 2005 tot en met 20 december 2015. Het bestreden besluit dateert van 10 december 2020 en het verzoek van de Afdeling Handhaving van 22 juni 2020. Op dat ogenblik was de periode van nazorg bijna 5 jaar verstreken. Het bestreden besluit "verlengt" op 10 december 2020 een periode van nazorg die reeds op 20 december 2015 was verstreken, tot 20 december 2035. Dit tart niet alleen elke juridische logica, maar betekent bovendien dat dit besluit retroactieve werking zou hebben van 10 december 2020 tot 20 december 2015, wat evenmin kan. Dit strijdt met quasi alle beginselen van behoorlijk bestuur (het vertrouwensbeginsel, het beginsel van de gewekte verwachting, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het

rechtszekerheidsbeginsel én het evenredigheidsbeginsel) en met het verbod op terugwerkende kracht (retroactiviteit) zodat de administratieve rechtshandeling in elk geval onwettig is.

- Uit vaststaande rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer een bestuurshandeling rust op een onjuiste rechtsopvatting betreffende een doorslaggevend element voor het beslissingsproces (arrest RvS 72.635 van 23 maart 1998, T.B.P. 1998, 765), of wanneer een administratieve overheid een beslissing neemt die men van een normaal werkend bestuur onmogelijk kan verwachten, zijnde een beslissing die het gezond verstand geweld aandoet (zie onder meer: arrest RvS 41.472 van 22 december 1992, arrest RvS 27.719 van 24 maart 1987). Een administratieve beslissing moet met andere woorden het resultaat zijn van een deugdelijke afweging, met zin voor maat en verhouding van alle betrokken belangen (RvS 119.016 van 6 mei 2003, C.D.P.K. 2003, afl. 4, 740).

REGELGEVEND KADER

Het beroep wordt behandeld rekening houdend met de ter zake geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet), het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Natuurdecreet), het decreet van 15 juli 2016 betreffende het Integraal Handelsvestigingsbeleid (decreet IHB) en hun uitvoeringsbesluiten.

ONTVANKELIJKHEID EN VOLLEDIGHEID

Het bestreden besluit is bekendgemaakt op 15 december 2020 op het Omgevingsloket.

Het beroep is ingediend op 14 januari 2021 en volledig en ontvankelijk verklaard op 8 februari 2021.

De Vlaamse Regering is bevoegd om in laatste administratieve aanleg een beslissing te nemen over beroepen tegen beslissingen van de deputatie in eerste administratieve aanleg, volgens de gewone procedure.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme is bevoegd om op te treden voor de Vlaamse Regering met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2019 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering.

ADVIEZEN

Het advies van 8 maart 2021 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij is gunstig.

Het advies van 17 maart 2021 van het Agentschap voor Natuur en Bos verwijst naar het gunstige advies van 27 juli 2020.

Het advies van 19 maart 2021 van team Watertoets van de afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) is gunstig.

Het advies van 13 april 2021 van de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten van het departement Omgeving is gunstig.

Het advies van 23 april 2021 van de afdeling Operationeel Waterbeheer van de VMM verwijst naar het gunstige advies van 28 augustus 2020.

Het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ninove is stilzwijgend gunstig.

Het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geraardsbergen is stilzwijgend gunstig.

GOVC

De aanvrager werd tijdens de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie van 27 april 2021 gehoord en verklaarde hierbij het volgende:

- De aanvraag hier is of men een termijn die verstreken is in 2015, nog kan verlengen.
- De stortplaats is afgewerkt. De nazorgperiode van 10 jaar is op 20 december 2015 afgelopen.
- Nu wil de afdeling Handhaving de periode van nazorg, die reeds verstreken is, verlengen. Dit kan niet.
- Het is niet omdat men jaarlijks vrijwillig een rapport aflevert, dat men dit kan gebruiken om de termijn te verlengen.
- De exploitant zal zijn verantwoordelijkheid nemen zonder dat de termijn verlengd wordt. De exploitant wil niet gebonden worden tot 2035. Dit is niet het juiste instrument om dit te doen.

Het advies van 27 april 2021 van de Gewestelijke Omgevingsvergunningscommissie is gunstig.

HISTORIEK

De volgende vergunningen voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit zijn gekend:

Overheid ⁽¹⁾	Referentie	Datum besluit	Vervaldatum	Voorwerp
deputatie	1000/pw	30/11/1973	29/11/1976	Uitbaten van een stortplaats
Na 1976 worden verschillende kortlopende vergunningen verleend				
deputatie	Br/mw	20/3/1987	30/6/1988	Verder uitbaten van een stortplaats
MB	/	5/10/1987	30/6/1988	Bevestigen in beroep van de vergunning van 20/3/1987 met wijziging van de voorwaarden
deputatie	9499 W01 06	20/04/1989	20/04/1999	Verder uitbaten en uitbreiden (in de hoogte) van een klasse II-stortplaats
MB	/	29/01/1990	20/04/1999	Bevestigen in beroep van de vergunning van 20/4/1989 met wijziging van de voorwaarden

Overheid ⁽¹⁾	Referentie	Datum besluit	Vervaldatum	Voorwerp
deputatie	41048/63/W/1 /VDB/sm	27/07/1995	/	weigering van wijziging van de exploitatievoorwaarden voor een categorie 2-stortplaats
deputatie	41048/63/W/2/GG/tm	15/02/1996	/	weigering van wijziging van de exploitatievoorwaarden voor een categorie 2-stortplaats
MB	AMV/000665 34/602	31/07/1997	20/04/1999	wijziging van de uitbatingsvoorwaarden in beroep voor een categorie 2-stortplaats

⁽¹⁾ MB= ministerieel besluit

Ten laste van het bedrijf werden volgende processen-verbaal opgesteld:

- PV met nummer 02/07/88/PJ/KV/01 van 19 juli 1988 wegens het storten van afvalstoffen zonder vergunning;
- PV met nummer BMI/OV/PV/831/GDW van 30 april 1993 wegens het niet aanbrengen van een tussenafdek op het einde van de werkdag;
- PV met nummer DE64.H1.0038-17 van 22 februari 2017 naar aanleiding van een klacht waarbij werd vastgesteld dat:
 - Het stort niet ingericht is conform de voorwaarden;
 - Er te veel werd gestort;
 - Er een mogelijke verontreiniging is van het grondwater op de terreinen van de inrichting.

BESCHRIJVING LOCATIE

De inrichting is gelegen in een open gebied geflankeerd door agrarisch gebied ten oosten en ten westen en door natuurgebied ten noorden en ten zuiden. Langs de oostkant van de aanvraag loopt een niet-geklasseerde waterloop van het natuurgebied ten noorden naar het natuurgebied ten zuiden. Deze niet-geklasseerde waterloop mondt uit in de Molenbeek waarvan de vallei ten zuiden van de inrichting het natuurgebied vormt. De Molenbeek is een geklasseerde waterloop van de eerste categorie. Het gebied is volgens de watertoetskaarten mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Stroomopwaarts is langs de Molenbeek het VEN-gebied 'De Vallei van de Moenebroekbeek' en het habitatrichtlijngebied 'Bossen van de Vlaamse Ardennen en andere Zuidvlaamse bos' gelegen. 2,5 km stroomafwaarts stroom de Molenbeek in de Dender. Ter plaatse is de Dender ingekleurd als het VEN-gebied 'De Vallei van de Dender en de Mark'.

PLANOLOGISCHE LIGGING

De aanvraag is volgens het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen' vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 gelegen in een zone voor openbaar nut met nabestemming bosgebied, natuurgebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

BEOORDELING

Het verzoek van de afdeling Handhaving tot verlenging van de nazorgperiode heeft betrekking op de stortplaats 'Stort Voorde'. De exploitatie van de stortplaats voor huishoudelijke afvalstoffen is gestart in 1973. Het stort is met verschillende vergunningen in exploitatie geweest tot 30 juni 1988 (stort 1). De stortactiviteiten werden in 1988 een tijdlang gestaakt in afwachting van een nieuwe vergunning. Op 20 april 1989 werd een nieuwe vergunning verleend voor een periode van 10 jaar voor het storten van afval (stort 2) bovenop stort 1. De stortplaats is 10 ha groot. De aanvoer van afvalstoffen is gestopt op 18 maart 1996. De stortplaats werd afgewerkt in 2005.

In toepassing van artikel 5.2.4.5.1, §5 en artikel 5.2.1.5.4, §4 van titel II van het VLAREM werd op 20 december 2005 een proces-verbaal houdende voorwaardelijke goedkeuring van de definitieve afwerking en van het nazorgplan van de stortplaats klasse 2 van de Intercommunale ILvA te Voorde opgesteld door de toezichthouder. Opgemerkt moet worden dat volledige afwerking van de stortplaats normaliter moet gebeuren uiterlijk 1 jaar na het beëindigen van de stortactiviteiten. Volgens informatie van de exploitant zijn de stortactiviteiten gestopt op 18 maart 1996 terwijl het proces-verbaal met betrekking tot de goedkeuring van de definitieve afwerking dateert van 20 december 2005, net geen 10 jaar na het beëindigen van de stortactiviteiten.

Conform artikel 5.2.4.0.3 van titel II van het VLAREM zijn voor stortplaatsen die vergund zijn vóór 16 juli 2001 de huidige voorwaarden inzake afwerking en nazorg van toepassing op de gedeelten van de stortplaats die nog niet definitief zijn afgewerkt op 31 december 2005. Aangezien op 20 december 2005 een proces-verbaal is opgemaakt inzake de voorwaardelijke goedkeuring van de definitieve afwerking kan worden gesteld dat de exploitant niet moet voldoen aan de huidige voorwaarden met betrekking tot afwerking en nazorg die een periode van nazorg van 30 jaar voorschrijft.

Volgens het toenmalig artikel 5.2.4.4.6, §1 van titel II van het VLAREM is een nazorgperiode van 10 jaar van toepassing als volgt:

“De periode van nazorg voor een categorie 1 en 2 stortplaats bedraagt ten minste 10 jaar, voor een categorie 3 stortplaats ten minste 5 jaar. De periode van nazorg vangt aan op datum van het proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats. De vergunningverlenende overheid kan de periode van nazorg verlengen op verzoek van de toezichthoudende overheid of van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en op basis van de evolutie van de grondwaterkwaliteit, het gedrag van de stortplaats, zettingen, de vorming van percolaat of stortgassen, of andere gebeurtenissen die een nadelige invloed op het milieu hebben.”

Opgemerkt moet worden dat, net zoals in het huidige artikel 5.2.4.5.4, §1 van titel II van het VLAREM, destijds de vergunningverlenende overheid op verzoek van de toezichthouder de periode kan verlengen op basis van de evolutie van de grondwaterkwaliteit, het gedrag van de stortplaats, zettingen, de vorming van percolaat of stortgassen, of andere gebeurtenissen die een nadelige invloed op het milieu hebben. Nergens staat uitdrukkelijk vermeld wanneer de toezichthouder ten laatste dergelijke verzoek aan de vergunningverlenende overheid kan of mag richten.

In het toenmalige artikel 5.2.4.5.1, §8 van titel II van het VLAREM is, net zoals in het huidige artikel 5.2.4.7.1, §9 van titel II van het VLAREM, opgenomen dat de bankgarantie pas wordt opgeheven bij het beëindigen van de nazorgperiode, zoals vastgesteld bij proces-verbaal van de toezichthouder. Dergelijke proces-verbaal is nooit opgemaakt. Men kan daaruit opmaken dat de periode van nazorg nog niet officieel is afgerond.

Tijdens de destijds opgelegde periode van nazorg van 10 jaar (tot eind 2015), maar ook in de 5 daarop volgende jaren (tot 2020) werd er telkens een jaarrapport ingediend door ILvA over de

nazorgactiviteiten van de voormalige afgewerkte stortplaats te Voorde, conform artikel 5.2.4.5.4., §2 van titel II van het VLAREM.

De exploitant stelt dat vergunningsvoorwaarden voor een vergunning waarvan de vergunningstermijn verstreken is, niet kunnen gewijzigd worden. Dit is in conflict met de bepalingen van titel II van het VLAREM met betrekking tot de afwerking en nazorg van een stortplaats. De termijn van nazorg kan pas ingaan nadat de stortactiviteiten zijn gestopt en de stortplaats is afgewerkt. Het stoppen van de stortactiviteiten, en dus de start van de sluitingsprocedure kan volgens titel II van het VLAREM wanneer:

- De stortplaats zijn capaciteit heeft bereikt;
- De exploitant daartoe besluit;
- De vergunningverlenende overheid daartoe besluit;
- De vergunningstermijn is verstreken.

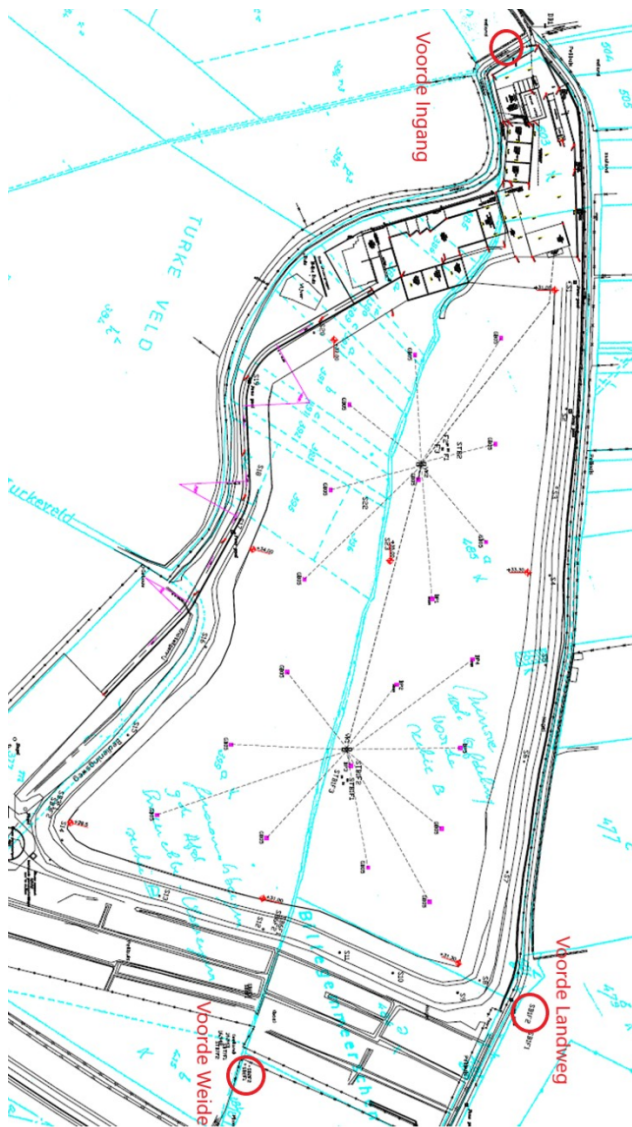
De afwerking moet, zoals hoger vermeld, binnen één jaar gebeuren waarna, na proces-verbaal van de toezichthouder, de periode van nazorg kan starten. Zoals hoger vermeld is in het VLAREM specifiek de mogelijkheid ingeschreven dat de termijn van de nazorg kan worden verlengd. De voorwaarden met betrekking tot afwerking en nazorg van een stortplaats zijn dus per definitie van toepassing na het verstrijken van de vergunningstermijn. Dit argument van de exploitant kan dus niet worden gevolgd.

Uit bovenstaande blijkt dus duidelijk dat:

- de exploitant er niet zomaar van uit kan gaan dat de nazorgperiode definitief afgesloten is, aangezien er geen proces-verbaal hiertoe is opgemaakt;
- het de bevoegdheid is van de toezichthouder om, op basis van de evolutie van gebeurtenissen die een nadelige invloed op het milieu hebben, een verzoek tot verlenging van de nazorgperiode in te dienen bij de vergunningverlenende overheid;
- voorwaarden met betrekking tot de nazorg van toepassing zijn én blijven én kunnen gewijzigd of aangevuld worden na het verstrijken van de vergunningstermijn, zoals uitdrukkelijk voorzien in de sectorale bepalingen. Pas als de nazorgperiode formeel is afgesloten bij proces-verbaal van de toezichthouder mét vrijgave van de financiële zekerheid is de nazorgperiode beëindigd.

De exploitant stelt in zijn beroepsschrift de noodzaak tot het verlengen van de nazorgperiode in vraag. De vraag tot verlenging van de nazorgperiode is ingegeven op basis van een aanwezigheid van arseen in het grondwater ter hoogte van de peilputten. In de verschillende documenten en studies worden verschillende namen gebruikt voor de drie meest relevante peilputten. Voor de duidelijkheid worden deze hieronder weergegeven met aanduiding van de ligging ten opzichte van de stortplaats rekening houdende met de grondwaterstromingsrichting. In onderstaande beoordeling wordt voor de duidelijkheid consequent dezelfde benaming gebruikt.

Peilputten			
ligging ten aanzien van grondwaterstromingsrichting	Stroomopwaarts	Stroomafwaarts	
Ligging ten opzichte van stortplaats	Noordelijk	Zuidoostelijk	zuidelijk
Huidige benaming	Ingang	Landweg	Weide
Vroegere benaming	P212	SB1F2	SB2F1

In de buurt van peilput Ingang is ook nog peilput SB5F1 gelegen.

In het verzoek tot verlenging van de nazorgperiode wordt gesteld dat de typische percolaatparameters in de peilbuizen aanvankelijk laag waren met arseenconcentraties van respectievelijk 3,6 µg/l en 5 µg/l. De parameter arseen werd voor de eerste keer vastgesteld in lage concentraties in peilput Landweg in 1997 en 1998. In het oriënterend bodemonderzoek van 1999 wordt gesteld dat de verhoogde arseenconcentraties misschien het gevolg zijn van natuurlijke aanrijking.

Volgens de Databank Ondergrond Vlaanderen bedraagt de achtergrondwaarde voor het lokale grondwater 9 µg/l. De bodemsaneringsnorm voor arseen bedraagt 20 µg/l.

Op 29 augustus 2000 wees de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij in een brief aan de exploitant er op dat er aanwijzingen zijn voor een ernstige bedreiging van de grondwaterkwaliteit ten gevolge van historische bodemverontreiniging en dat daarom de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk is.

In het beschrijvend bodemonderzoek van 2003 wordt een overschrijding van de bodemsaneringsnorm voor arseen vastgesteld in peilbuizen SB5F2 en peilbuis 1. Peilbuis 1 is gelegen aan de oostgrens van het noordelijk deel van de inrichting. Op basis van de resultaten

van de andere peilbuizen wordt geconcludeerd dat de verontreiniging van het grondwater niet gerelateerd is aan de aanwezigheid van stortmateriaal aangezien centraal op de stortplaats geen verhoogde concentraties aan arseen worden gemeten en aangezien de verontreiniging zich stroomopwaarts van de stortplaats bevindt. De oorzaak van de verontreiniging is in 2003 niet bekend. De verontreinigingsvlek wordt in 2003 geraamd op 4.500 m². Het grondwater is verontreinigd met arseen tot op een diepte van 5 m onder het maaiveld.

In 2004 stijgt de arseenconcentratie in peilput Weide tot 18 µg/l. Vanaf 2007 blijft het arseenniveau jaarlijks op vrij hoog niveau in peilput Ingang tussen 62 en 150 µg/l. In peilput Landweg worden arseenconcentraties tussen 10 en 18 µg/l gemeten.

Tussen 2012 en 2019 werden concentraties gemeten tussen 120 µg/l en 16 µg/l in peilput Ingang. In peilput Landweg en Weide worden veel lagere concentraties gemeten.

Op basis van grondwateranalyses in opdracht van de toezichthouder in 2016 werd door de afdeling Handhaving op 16 februari 2017 schriftelijk aangeraden aan de exploitant om bijkomende peilbuizen te plaatsen en om de grondwaterstroming opnieuw te bepalen ter hoogte van het noordelijke punt van de site. Zo kan er een correcter inzicht verkregen worden naar de lokale grondwaterstromingen en de herkomst van de verontreiniging.

De exploitant heeft dit uitgevoerd. Uit het rapport van het uitgevoerde onderzoek blijkt dat de verontreiniging zich toch hoogstwaarschijnlijk op de site bevindt. Voor deze studie werden bijkomende peilputten voorzien in het noordelijk deel van de inrichting, op en in de buurt van perceel 503. Uit de grondwateranalyses die in het rapport zijn opgenomen blijkt dat er in de peilbuizen ten noorden (P101), ten oosten (P103) en ten westen (P107) van de noordelijke zone arseenconcentraties worden gemeten die boven de bodemsaneringsnorm liggen, respectievelijk 75 µg/l, 42 µg/l en 25 µg/l.

Met betrekking tot de grondwaterstromingsrichting wordt in het rapport gesteld dat het grondwater ter hoogte van het terrein in zuidelijke richting stroomt. Ter hoogte van de noordwestelijke zijde van de stortplaats kan het grondwater door kwel lokaal richting west, noord en zuid stromen maar deze stroming is beperkt en heeft volgens de conclusies in het rapport geen invloed op de percelen ten noorden en ten westen van perceel 503 en zal vermoedelijk een beperkte invloed hebben op het naburig perceel 384p2, gelegen ten zuidwesten van perceel 503. Ter hoogte van de stortplaats (perceel 503 en openbaar domein Turkeveld) is een verontreiniging met arseen vastgesteld in het grondwater. Deze verontreiniging overschrijdt de bodemsaneringsnorm. De oorsprong van de verontreiniging bevindt zich volgens de conclusies in het rapport (hoogstwaarschijnlijk) ter hoogte van perceel 503 (bronperceel). Deze verontreiniging verspreidt zich beperkt naar openbaar domein (Turkeveld) en naar naburig perceel 384P2, maar niet naar aangrenzende percelen in noordelijke en westelijke richting. Perceel 503 vormt de toegang tot de stortplaats.

Naar aanleiding van de studie uit 2017 werd door de OVAM op 20 juni 2019 een schrijven gericht aan de exploitant met de opdracht om door een erkend bodemsaneringsdeskundige te laten nagaan of de resultaten uit het rapport van 2017 aanleiding geven om de besluiten uit eerder bodemonderzoeken te wijzigen.

Deze evaluatie werd uitgevoerd en bezorgd aan de OVAM. In deze studie wordt gesteld dat het grondwater verhoogde concentraties bevatten van arseen verspreid over het perceel 503 waarbij de bodemsaneringsnorm wordt overschreden. Deze verontreiniging is volgens de bodemsaneringsdeskundige niet gerelateerd aan de aanwezigheid van stortmateriaal, gezien centraal op de stortplaats geen verhoogde concentraties aan arseen worden gemeten en gezien

de verontreiniging zich stroomopwaarts van de stortplaats bevindt. De eigenlijke oorzaak van de verontreiniging is niet bekend. De stortplaats is onderaan niet afgedicht. Stroomafwaarts van de stortplaats wordt het percolaatwater opgevangen, afgevoerd en naar een zuivering gebracht. De verontreiniging met arseen zal dus initieel migreren doorheen de stortplaats, en vervolgens worden opgevangen. Op basis van metingen blijkt dat de verontreiniging de opvang van percolaatwater nog niet heeft bereikt. De bodemsaneringsdeskundige concludeert dat er geen duidelijke aanwijzing is dat de verhoogde concentraties een ernstige bodemverontreiniging vormen voor mens en milieu en dat er, gelet op de aard en concentraties van de aangetroffen stoffen, er geen voorzorgsmaatregelen of veiligheidsmaatregelen nodig zijn. Er is volgens de bodemsaneringsdeskundige geen aanleiding om de het besluit met betrekking tot de grondwaterverontreiniging met arseen, zoals geformuleerd in het beschrijvend bodemonderzoek van 2003, te wijzigen.

De exploitant stelt dat in de peilbuizen Weide en Landweg de bodemsaneringsnorm voor arseen nooit is overschreden en dat er sinds 2013 geen arseen meer is gedetecteerd in de peilbuizen Weide en Landweg. Aangezien de bodemsaneringsdeskundige stelt dat de arseenverontreiniging de percolaatopvang nog niet heeft bereikt, is dit niet verwonderlijk.

In het nazorgrapport voor 2019 dat op 21 april 2020 aan de afdeling Handhaving werd bezorgd, blijkt dat de arseenconcentraties ten noorden hoog blijven met concentratie van 100 µg/l en 110 µg/l ter hoogte van peilbuis Ingang. Ook ter hoogte van de noordelijke bijkomende peilbuis P101 werd midden 2019 een verhoogde concentratie gemeten tot 28 µg/l. Eind 2019 werd in deze peilbuis geen arseen gemeten, ondanks dat peilbuis P101 en peilbuis Ingang dicht bij elkaar liggen. Dit kan mogelijk te verklaren zijn door het feit dat de filter van de peilbuis Ingang dieper zit. Dit kan er op wijzen dat de mogelijke bron dieper zit dan 2 m.

Uit bovenstaande blijkt dat er wordt vanuit gegaan dat de mogelijke bron zich volgens de exploitant buiten de stortzone bevindt. Op een plan uit het beschrijvend bodemonderzoek van 2003 wordt de contour van de stortplaats aangegeven. Hieruit blijkt dat de stortplaats zich ook bevond op perceel 503. Verder blijkt uit een rapport in kader van de opvolging van afwerkingswerking van het stort van 17 november 2004 dat ter hoogte van de inkomzone (=het voorste deel van het perceel 503) tot op een diepte van 4 tot 5 m gestorte afvalstoffen werden opgegraven waarna de put opnieuw gevuld is met zand. Het achterblijven van afval kan niet worden uitgesloten.

Uit bovenstaande blijkt dat er een mogelijke arseen verontreiniging aanwezig is op de inrichting. De verontreiniging bevindt zich ter hoogte van de ingang op perceel 503. Het is niet uit te sluiten dat de verontreiniging afkomstig is van achtergebleven afval dat niet werd uitgegraven. De vraag tot formele verlenging van de nazorgperiode kadert in het verder opvolgen van de evolutie van deze verontreiniging.

De exploitant stelt in zijn beroepsschrift dat de vraag gebaseerd is op een handhavings- en bodemsaneringsproblematiek uit een ver verleden. Dit blijkt niet uit bovenstaande weergave van de historie met staalnames van 2016, het schrijven van 2017 en de verdere opvolging van de recente nazorgrapporten door de afdeling Handhaving. Deze vraag werd, na het ontvangen van het nazorgrapport voor 2019 op 22 april 2020, op 8 juni 2020 ingediend.

Op de inrichting wordt een duidelijke hoeveelheid percolaatwater geproduceerd, namelijk 2.959,7 m³ in 2019 en 3.633,5 m³ in 2018. Het opgepompte percolaat wordt verzameld en afgevoerd naar de vergunde waterzuiveringsinstallatie van de afgewerkte stortplaats van ILvA te Vlierzele (Sint-Lievens-Houtem). Aangezien er sprake is van kwel en de stortplaats onderaan niet afgedicht is, moet in elk geval het percolaatwater in de toekomst verder worden opgepompt en afgevoerd. Het

is ook niet uitgesloten dat de lagere grondwaterstand die algemeen in Vlaanderen worden vastgesteld enerzijds een effect kan hebben op die kwel, uitloging en verspreiding van verontreiniging en anderzijds een effect kan hebben op de efficiëntie van de opvang van verontreinigd grondwater in de percolaatopvang. Daarnaast wordt er ook nog steeds stortgas gevormd en gevaloriseerd door middel van een gasmotor. In 2019 werd er 446.849 kWh elektriciteit geproduceerd (in 2018: 508.309 kWh). Het onttrokken volume stortgas bedroeg in 2019 (bij een gemiddeld methaanconcentratie van 42%) 332.476 Nm³. Ook hieruit blijkt dat opvolging van het stort toch aangewezen is.

In het PV van 22 februari 2017 wordt vastgesteld dat de inrichting niet conform de geldende voorwaarden is ingericht. Zo werd in de vergunning van stort 2 opgelegd dat er een HDPE-folie met een dikte van 2 mm tussen stort 1 en stort 2 moet worden aangelegd. Deze folie was aangegeven op het werkplan dat op 21 mei 1989 aan de OVAM werd bezorgd. Deze folie is niet aangelegd. Na het stopzetten van de stortactiviteiten werd bij ministerieel besluit van 31 juli 1997 de vergunningsvoorwaarde met betrekking tot de folie gewijzigd zodat als alternatief voor de folie een dynamisch grondwaterbeveiligingsscherm wordt aangebracht. Ook dit dynamisch grondwaterbeveiligingsscherm is nooit aangebracht.

Volgens de vergunningsaanvraag van 1988 was er een stortcapaciteit van circa 220.000 m³. Uit het PV van 22 februari 2017 blijkt dat minstens het dubbele zou gestort zijn.

Zoals blijkt zijn de stortactiviteiten in het verleden niet uitgevoerd conform de geldende voorwaarden. De stortplaats werd namelijk niet ingericht conform de voorwaarden en het werkplan. Dit is relevant aangezien ter plaatse grondwater door opwaartse stuwning in de stortmassa en zijdelings weer uit de stortmassa stroomt. Hierdoor stopt de vorming van percolaat niet, in tegenstelling tot een correct ingerichte en afgesloten stortplaats waarbij het percolaat na verloop van tijd vermindert. Het percolaat wordt in de stortplaats maar voor een deel opgevangen in de ringdrainage. Het is niet duidelijk of de ringdrainage alle verontreinigd grondwater kan opvangen en of dit in de toekomst het geval zal blijven met verlaagde grondwaterstanden. Daarnaast kan verwezen worden naar de laattijdige afwerking van de stortplaats na het beëindigen van de stortactiviteiten.

De exploitant stelt in zijn beroepsschrift dat het verzoek van de afdeling Handhaving en het bestreden besluit strijdig is met alle beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het vertrouwensbeginsel, het beginsel van gewekte verwachting, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Daarnaast wijst de exploitant op het verbod op retroactiviteit van een administratieve rechtshandeling.

Er moet geweest worden op het feit dat de exploitant, als intergemeentelijke samenwerkingsverband tussen 15 steden en gemeentes, zelf niet steeds de geldende voorwaarden, verbonden aan de vergunning voor het storten van afval, heeft nageleefd. De vergunning werd nochtans verleend waarbij de vergunningverlenende overheid er op 'vertrouwde' dat de geldende voorwaarden ter bescherming van het leefmilieu door de exploitant strikt zouden worden nageleefd. Zo werd de stortplaats niet ingericht conform de geldende bepalingen en duurde het circa 10 jaar voordat de stortplaats werd afgewerkt. Daarnaast werd een in de voorwaarden opgelegde folie of grondwaterbeveiligingsscherm nooit aangelegd. Hier kan dus duidelijk gesteld worden dat het vertrouwensbeginsel vanuit de exploitant naar de vergunningverlenende overheid én naar het leefmilieu is geschonden. Conform de bepalingen van afdeling 4.1.2 van titel II van het VLAREM moet de exploitant ook als zorgvuldig persoon de nodige maatregelen nemen ter bescherming van mens en milieu. Er kan dus gesteld worden dat de exploitatie dus niet op zorgvuldige wijze is gebeurd waarvan de gevolgen mogelijk nog steeds merkbaar zijn. Dit betreft echter een handhavingproblematiek.

Uit de historiek blijkt dat de afdeling Handhaving de arseenproblematiek opvolgt en de mogelijkheid biedt aan de exploitant om de nodige onderzoeken uit te voeren. Net op basis van die onderzoeken oordeelt de afdeling Handhaving dat een verdere opvolging noodzakelijk is en dat het aangewezen is dat de nazorgperiode formeel verlengd wordt. Dit is net in overeenstemming met het redelijkheids-, het vertrouwens- en het zorgvuldigheidsbeginsel ten aanzien van de exploitant. Het voornemen van de toezichthouder om op grond van artikel 5.2.4.5.4, §1 van titel II van het VLAREM een verzoek te richten aan de vergunningverlenende overheid om de nazorgperiode te verlengen is reeds aangekondigd in een schrijven van 16 februari 2017 van de toezichthouder aan de exploitant.

Er kan, gelet op de vaststellingen dat de bodemsaneringsnorm overschreden worden, niet gesteld worden dat de vraag van de afdeling Handhaving om de nazorgperiode te verlengen, een handeling is dat “onmogelijk kan verwacht worden van een normaal werkend bestuur” en die “het gezond verstand geweld aandoet”, gelet op het reeds lange tijd overschrijden van de bodemsaneringsnorm voor arseen. De exploitant heeft de bron van de verontreiniging ook nog niet gezocht/opgegraven.

Door middel van het formeel verlengen van de nazorgperiode wordt net meer rechtszekerheid geboden aan de exploitant aangezien zo de arseenproblematiek op een duidelijke formele wijze kan opgevolgd worden met een jaarlijkse rapportering. Het argument van het verbod op retroactiviteit kan niet worden begrepen aangezien de periode van nazorg nog steeds niet formeel is afgesloten.

De afdeling Handhaving vraagt om de termijn van de nazorg te verlengen tot 30 jaar, net zoals voorzien is in titel II van het VLAREM voor alle stortplaatsen die niet voor eind 2005 zijn afgewerkt. Er kan dus niet gesteld worden dat dit een buitensporig voorstel is aangezien deze periode van nazorg ook geldt voor de recentere stortplaatsen, die tegelijk aan meer voorwaarden ter bescherming van het grondwater tegen verontreiniging moeten voldoen. In die zin kan ook niet worden ingezien waarom dit verzoek onevenredig zou zijn ten aanzien van de vastgestelde problematiek.

ALGEMENE CONCLUSIE: gunstig

Het verzoek tot verlenging van nazorgperiode kan worden ingewilligd.

Er bestaat bijgevolg aanleiding toe om het beroep ongegrond te verklaren.

**BESLUIT VAN DE VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING,
OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME,**

Artikel 1. Het ontvankelijk bevonden beroep wordt ongegrond verklaard.

Art. 2. Het verzoek van de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving tot verlenging van de nazorgperiode voor de categorie 2-stortplaats te 9506 Geraardsbergen, Turkeveld zn, kadastraal gekend als:

- Geraardsbergen: afdeling 9, sectie B, perceelsnummers 377m, 388a, 385, 386, 389c, 390a, 391a, 391b, 391c, 392, 393, 394, 395, 396 en 399a;

- Ninove: afdeling 10, sectie B, perceelnummers 484d, 485c, en 503.
vergund op naam van de Opdaver ILvA, Industrielaan 18, 9320 Aalst, wordt ingewilligd.

De nazorgperiode wordt verlengd met een periode van 20 jaar tot 20 december 2035.

Brussel,

Vlaams minister van Justitie en Handhaving,
Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhal DEMIR

U kan tegen deze beslissing een verzoekschrift tot schorsing en/of vernietiging indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen op het volgende adres:

Raad voor Vergunningsbetwistingen
p/a Dienst van de Bestuursrechtscolleges
Koning Albert II-laan 35 bus 81
1030 Brussel

U doet dit op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending (dit is per aangetekende brief of door neerlegging ter griffie) binnen een vervaltermijn van 45 dagen die ingaat de dag na de betekening van deze beslissing.

U dient het verzoekschrift in vijfvoud in, namelijk één origineel en vier afschriften (fotokopies of een digitale kopie).

Gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift stuurt u een afschrift van het verzoekschrift ter informatie aan de verwerende partij. Dit is de overheid die de beslissing genomen heeft, per adres: BJO-juridischeprocedures.omgeving@vlaanderen.be

U bent een rolrecht verschuldigd van

- 200 euro bij het indienen van een verzoekschrift tot vernietiging;
- 100 euro bij het indienen van een verzoekschrift tot schorsing of tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid.

U betaalt het rolrecht binnen een termijn van 15 dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het verzoek daartoe door de griffier van de Raad.

Als het bedrag niet binnen de termijn van 15 dagen is gestort wordt het beroep niet-ontvankelijk verklaard.

De procedure voor de Raad van Vergunningsbetwistingen wordt geregeld in het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse Bestuursrechtscolleges.

Inlichtingen en toelichting vindt u op de website van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (<http://www.dbr.be/vergunningsbetwistingen>)